

273

PISMO OKÓLNE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 14 sierpnia 1964 r.

w sprawie stosowania przepisów ogólnych warunków dostaw o odszkodowaniach.

Stwierdzono, że przedsiębiorstwa państwowe i zjednoczenia nie zawsze w sposób właściwy stosują przepis § 94 ogólnych warunków dostaw w obrocie krajowym, stanowiących załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 2 kwietnia 1963 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników i uzgodnień dostaw oraz ogólnych warunków dostaw w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 34, poz. 172).

W związku z powyższym wyjaśnia się, co następuje:

1. Odszkodowania (kary) umowne i na zasadach ogólnych mają na celu zabezpieczenie dyscypliny obrotu i prawidłowej realizacji planów gospodarczych. Zaniechanie przez przedsiębiorstwo dochodzenia odszkodowania w całości lub w części, a także opóźnienie ich dochodzenia jest niewłaściwe i przynosi gospodarce szkody. Dlatego w razie nieotrzymania dostawy w terminie umownym odbiorca powinien niezwłocznie wezwać dostawcę do zapłaty w wyznaczonym terminie odszkodowań za zwłokę, a w razie otrzymania przedmiotów wadliwych — do zapłaty odszkodowań należnych z tego tytułu.

Jeżeli dostawca nie zapłacił odszkodowania w wyznaczonym terminie, odbiorca powinien — w razie gdy przewidują to przepisy — ściągnąć odszkodowanie w drodze inkasa, a gdy taki tryb nie jest przewidziany — zgłosić komisji arbitrażowej wniosek o zasądzenie odszkodowania.

Odraczanie dochodzenia odszkodowań do końca roku lub składanie wniosków w komisji arbitrażowej dopiero bezpośrednio przed upływem terminu przedawnienia uznać należy za nieprawidłowe zarówno z punktu widzenia przedsiębiorstwa, jak i ogólnogospodarczego.

2. Odroczenie albo zaniechanie dochodzenia w całości lub w części należnych odszkodowań może nastąpić tylko

w wypadkach gospodarczo uzasadnionych i tylko z inicjatywy przedsiębiorstwa uprawnionego do żądania zapłaty odszkodowania. Jednostki nadrzędne dostawców i odbiorców nie mogą podległym przedsiębiorstwom wydawać takich zaleceń, lecz przeciwnie, powinny w drodze nadzoru przestrzegać, aby należne odszkodowania były dochodzone i płacone w krótkich terminach.

3. W wypadkach gospodarczo uzasadnionych przedsiębiorstwo może zaniechać dochodzenia odszkodowania w całości lub w części; jednak gdy należne odszkodowanie z tytułu jednej dostawy wynosi 2000 zł lub więcej, może to nastąpić wyłącznie za zgodą jednostki nadrzędnej przedsiębiorstwa, upoważnionej do żądania zapłaty odszkodowania. Decyzja w sprawie wyrażenia zgody powinna być wydana na piśmie i zawierać uzasadnienie.

4. O tym, czy odroczenie lub zaniechanie w całości lub w części dochodzenia zapłaty odszkodowania jest uzasadnione gospodarczo, decydować należy w konkretnych wypadkach, biorąc pod uwagę całokształt okoliczności, a przede wszystkim, czy dostawca miał nadzwyczajne przeszkody, które utrudniły mu należyte wykonanie umowy. Nie jest gospodarczo uzasadnione odroczenie lub zaniechanie dochodzenia w całości lub w części odszkodowań:

- a) jeżeli odbiorcy nie zostałyby wskutek tego wynagrodzone poniesione przez niego faktyczne straty i szkody,
- b) jeżeli w ciągu ostatnich 12 miesięcy poprzedzających dostawę dostawca już poprzednio dostarczył temu samemu odbiorcy towary wadliwe lub wykonał dostawę ze zwłoką.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
w z. T. Gede